

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 30. maja 2017*

„Pritožba — Odškodninska tožba — Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Seznam oseb in subjektov, za katere se uporablja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Premoženska škoda — Nepremoženska škoda — Napaka pri odmeri zneska odškodnine — Neobstoj — Nasprotna pritožba — Pogoji, potrebni za obstoj nepogodbene odgovornosti Evropske unije — Obveznost dokaza utemeljenosti omejevalnih ukrepov — Dovolj resna kršitev“

V zadevi C-45/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 4. februarja 2015,

Safa Nicu Sepahan Co. s sedežem v Ispahanu (Iran), ki jo zastopa A. Bahrami, odvetnik,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo R. Liudvinaviciute-Cordeiro ter M. Bishop in I. Gurov, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopa M. Gray, agentka,

intervenient v pritožbenem postopku,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, M. Ilešič, L. Bay Larsen in T. von Danwitz, predsedniki senatov, A. Rosas (poročevalec), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. maja 2016,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. septembra 2016

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 S pritožbo družba Safa Nicu Sepahan Co. zahteva delno razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. novembra 2014, Safa Nicu Sepahan/Svet (T-384/11, EU:T:2014:986, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to deloma zavrnilo tožbo te družbe zaradi, med drugim, plačila odškodnine za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki naj bi ji nastala zaradi njene uvrstitve na seznam subjektov, katerih sredstva in ekonomski viri so bili zamrznjeni na podlagi točke 19 dela I, B, Priloge I k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 503/2011 z dne 23. maja 2011 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2011, L 136, str. 26), nato pa na podlagi točke 61 dela I, B, Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL 2012, L 88, str. 1) (v nadaljevanju: sporne določbe).
- 2 Svet Evropske unije z nasprotno pritožbo predlaga delno razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je bilo Evropski uniji naloženo, da družbi Safa Nicu Sepahan plača odškodnino iz naslova nepremoženjske škode, ki je tej družbi nastala zaradi omejevalnih ukrepov, predpisanih s spornimi določbami.

Dejansko stanje

- 3 Dejansko stanje, ki je bilo navedeno v točkah od 1 do 13 izpodbijane sodbe, je bilo opisano tako:
 - „1 Ta zadeva spada v okvir omejevalnih ukrepov, uvedenih zaradi pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi ta ustavila jedrske dejavnosti, ki pomenijo tveganje širjenja jedrskega orožja, in razvoj izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja (v nadaljevanju: širjenje jedrskega orožja).
 - 2 Tožeča stranka, Safa Nicu Sepahan [...] je iranska delniška družba.
 - 3 Ime subjekta, poimenovanega „Safa Nicu“, je bilo s Sklepom Sveta 2011/299/SZVP z dne 23. maja 2011 o spremembah Sklepa 2010/413 (UL [2011,] L 136, str. 65) uvrščeno na seznam subjektov, vključenih v širjenje jedrskega orožja iz Priloge II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL [2010,] L 195, str. 39).
 - 4 Zato je bilo ime subjekta, identificiranega kot „Safa Nicu“, z [Izvedbeno uredbo št. 503/2011] uvrščeno na seznam iz Priloge VIII k Uredbi Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL [2010,] L 281, str. 1).
 - 5 V obrazložitvi Sklepa 2011/299 in Izvedbene uredbe št. 503/2011 je bil subjekt, ki se imenuje „Safa Nicu“, opisan kot „[p]odjetje za komunikacijsko tehnologijo, ki je dobavljalo opremo za objekt Fordow (Kom[Iran]), katerega gradnja ni bila prijavljena pri [Mednarodni agenciji za atomsko energijo (ZN) (MAAE)]“.
 - 6 Tožeča stranka je po opozorilu enega od svojih poslovnih partnerjev v dopisu z dne 7. junija 2011 [Svetu] predlagala, naj spremeni Prilogo VIII k Uredbi št. 961/2010 tako, da jo dopolni in popravi uvrstitev subjekta, poimenovanega „Safa Nicu“, na zadevnih seznamih ali da jo izbriše. V zvezi s tem navaja, da se navedena uvrstitev bodisi nanaša na drug subjekt bodisi je Svet storil napako, ko je vpisal njeno ime na seznam iz Priloge VIII k Uredbi št. 961/2010.

- 7 Ker tožeča stranka ni dobila odgovora na svoj dopis z dne 7. junija 2011, je Svet poklicala po telefonu, nato pa nanj naslovila nov dopis z dne 23. junija 2011.
- 8 Uvrstitev subjekta, poimenovanega „Safa Nicu“, na seznam iz Priloge II k Sklepu 2010/413 in na seznam iz Priloge VIII k Uredbi št. 961/2010, je bila s Sklepom Sveta 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL [2011,] L 319, str. 71) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1245/2011 z dne 1. decembra 2011 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL [2011,] L 319, str. 11) ohranjena.
- 9 Navedba „Safa Nicu“ je bila v Sklepu 2011/783 in Izvedbeni uredbi št. 1245/2011 nadomeščena z navedbo „Safa Nicu, tudi ‚Safa Nicu Sepahan‘, ‚Safanco Company‘, ‚Safa Nicu Afghanistan Company‘, ‚Safa Al-Noor Company‘ in ‚Safa Nicu Ltd Company‘“. Poleg tega so bili glede zadevnega subjekta kot podatki za ugotavljanje istovetnosti navedeni naslovi, in sicer pet naslovov v Iranu, Združenih arabskih emiratih in Afganistanu.
- 10 Svet je z dopisom z dne 5. decembra 2011 tožečo stranko obvestil o ohranitvi njenega imena na seznamih iz Priloge II k Sklepu 2010/413 in Priloge VIII k Uredbi št. 961/2010. Ugotovil je, da pripombe tožeče stranke, podane 7. junija 2011, ne utemeljujejo umika omejevalnih ukrepov. Pojasnil je, da se uvrstitev subjekta, identificiranega kot „Safa Nicu“, dejansko nanaša na tožečo stranko, ne glede na to, da je navedba njenega imena nepopolna. Tožečo stranko je obvestil tudi o spremembah, navedenih v točki 9 zgoraj.
- 11 Uredba št. 961/2010 je bila razveljavljena z [Uredbo št. 267/2012], ime tožeče stranke pa je Svet vključil v Prilogo IX k zadnjenavedeni uredbi. Obrazložitev glede tožeče stranke je enaka tisti iz Izvedbene uredbe št. 1245/2011.
- 12 Svet je z dopisom z dne 11. decembra 2012 tožečo stranko obvestil o ohranitvi njenega imena na seznamih iz Priloge II k Sklepu 2010/413 in Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 ter ji v prilogi k temu dopisu poslal zadnjenavedeno uredbo.
- 13 Ime tožeče stranke je bilo s Sklepom Sveta 2014/222/SZVP z dne 16. aprila 2014 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL [2014,] L 119, str. 65) izbrisano s seznama iz Priloge II k Sklepu 2010/413. Njeno ime je bilo z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 397/2014 z dne 16. aprila 2014 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL [2014,] L 119, str. 1) zato izbrisano s seznama iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012.“

Izpodbijana sodba

- 4 Družba Safa Nicu Sepahan je 22. julija 2011 pri Splošnem sodišču vložila tožbo zaradi razglasitve ničnosti in plačila odškodnine.
- 5 Splošno sodišče glede, prvič, predloga za razglasitev ničnosti spornih določb, poudarja, da se mora sodišče Unije prepričati, ali individualni omejevalni ukrepi temeljijo na dovolj trdni dejanski podlagi. V zvezi s tem je Splošno sodišče s sklicevanjem na točke od 64 do 66 sodbe z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), poudarilo, da mora utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, dokazati pristojni organ Unije, tej osebi pa ni treba predložiti negativnega dokaza o neutemeljenosti navedenih razlogov. Zato je Splošno sodišče od Sveta zahtevalo, naj predloži elemente, ki utemeljujejo sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan.
- 6 Ker je Svet navedel, da je edini dokaz, kar zadeva sprejetje in ohranitev teh ukrepov, predlog za uvrstitev, ki izvira iz države članice, in da so bile informacije iz tega predloga povzete v obrazložitvi spornih določb, je Splošno sodišče v točki 38 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet ni dokazal

utemeljenosti očitka, da je družba Safa Nicu Sepahan podjetje za komunikacijsko tehnologijo, ki je dobavljalo opremo za objekt Fordow (Kom). Ker je bil ta očitek edini razlog, na katerega se je upiralo sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan, je Splošno sodišče sporne določbe razglasilo za nične.

- 7 Glede, drugič, odškodninskega zahtevka družbe Safa Nicu Sepahan je Splošno sodišče v točki 47 izpodbijane sodbe opozorilo na sodno prakso, v skladu s katero je nepogodbena odškodninska odgovornost Unije odvisna od izpolnitve vseh teh pogojev: nezakonitost ravnanja, ki se očita institucijam, dejanski obstoj škode in vzročna zveza med očitanim ravnanjem in zatrjevano škodo.
- 8 Glede, prvič, pogoja nezakonitosti ravnanja, očitane institucijam, je Splošno sodišče v točki 50 izpodbijane sodbe opozorilo, da sodna praksa zahteva dokaz dovolj resne kršitve pravnega pravila, ki posameznikom daje pravice, v točki 52 te sodbe pa, da je odločilno merilo pri ugotavljanju obstoja take kršitve to, ali je zadevna institucija očitno in resno prekoračila meje svoje diskrecijske pravice. Splošno sodišče je v točkah 57 in 58 izpodbijane sodbe presodilo, da upoštevne določbe uredb št. 961/2010 in 267/2012 izčrpno predpisujejo pogoje, v katerih so omejevalni ukrepi dopustni in da je treba za te določbe, zato ker tako zagotavljajo varstvo individualnih interesov zadevnih posameznikov, šteti, da so pravna pravila, ki dajejo pravice posameznikom. Iz ugotovitve neveljavnosti spornih določb, kot jo je Splošno sodišče podalo v izpodbijani sodbi, izhaja, da je Svet s sprejetjem teh določb kršil ti uredbi.
- 9 V okviru nadaljnje obravnave glede zadostne resnosti te kršitve je Splošno sodišče v točkah od 59 do 61 izpodbijane sodbe presodilo, da Svet glede obveznosti dokaza utemeljenosti sprejetih omejevalnih ukrepov ni imel diskrecijske pravice, saj to obveznost nalaga zahteva po spoštovanju temeljnih pravic zadevnih oseb in subjektov. V točki 62 te sodbe je tudi ugotovilo, da pravilo, ki to obveznost nalaga Svetu, pri uporabi ali razlagi ne povzroča težav.
- 10 Potem ko je v točkah od 63 do 67 tudi navedlo, da je bilo zadevno pravilo oblikovano v sodni praksi Splošnega sodišča iz časa pred sprejetjem prve od spornih določb, to je 23. maja 2011, je Splošno sodišče je v točkah 68 in 69 te sodbe ugotovilo, da bi morala v okoliščinah obravnavanega primera običajno pozorna in skrbna uprava ob sprejetju navedene določbe razumeti, da mora zbrati informacije oziroma dokaze, ki utemeljujejo omejevalne ukrepe proti tožeči stranki, da bi bilo mogoče ob izpodbijanju dokazati utemeljenost navedenih ukrepov s predložitvijo navedenih informacij ali navedenih dokazov sodišču Unije. Zato je Splošno sodišče ugotovilo dovolj resno kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice.
- 11 Drugič in tretjič, Splošno sodišče je poudarilo, da mora družba Safa Nicu Sepahan za to, da izkaže obstoj in obseg dejanske in gotove škode in okoliščino, da taka škoda dovolj neposredno izhaja iz očitane ravnanja, predložiti dokaze.
- 12 Glede odškodninskega zahtevka družbe Safa Nicu Sepahan za nepremoženjsko škodo je Splošno sodišče v točki 85 izpodbijane sodbe presodilo, da sta nezakonito sprejetje in ohranitev omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan tej povzročila nepremoženjsko škodo, zaradi česar ji pripada odškodnina.
- 13 Glede zneska odškodnine, ki se ga prisodi iz naslova nepremoženjske škode, je Splošno sodišče s sklicevanjem na točko 72 sodbe z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija (C-239/12 P, EU:C:2013:331), v točkah 86 in 87 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je razglasitev ničnosti uvrstitve družbe Safa Nicu Sepahan na zadevni seznam subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, lahko zmanjšala znesek odškodnine, ki se prisodi, ne predstavlja pa polnega nadomestila za nastalo škodo. Splošno sodišče je, potem ko je v točkah od 88 do 91 izpodbijane sodbe izpostavilo, da je treba zlasti upoštevati težo ugotovljene kršitve, njeno trajanje, ravnanje Sveta ter učinek očitkov, da je družba Safa Nicu Sepahan vpletena v iransko širjenje jedrskega orožja, na tretje osebe, znesek te odškodnine *ex aequo et bono* odmerilo v višini 50.000 EUR.

- 14 Splošno sodišče pa je zavrnilo odškodninski zahtevek družbe Safa Nicu Sepahan za povračilo domnevno nastale premoženjske škode.

Predlogi strank

Pritožbeni predlogi

- 15 Družba Safa Nicu Sepahan Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo deloma razveljavi, in sicer v delu, v katerem je z njo zavrjen odškodninski zahtevek za nastalo premoženjsko škodo;
 - izpodbijano sodbo deloma razveljavi, in sicer v delu, v katerem na 50.000 EUR omejuje znesek njene nepremoženjske škode;
 - Svetu naloži plačilo zneska 5.662.737,40 EUR skupaj z obrestmi iz naslova odškodnine za premoženjsko škodo, nastalo zaradi njene uvrstitve na seznam sankcioniranih oseb;
 - Svetu naloži plačilo zneska 2.000.000 EUR skupaj z obrestmi iz naslova odškodnine za nepremoženjsko škodo, nastalo zaradi njene uvrstitve na seznam sankcioniranih oseb;
 - Svetu naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali pred Sodiščem in Splošnim sodiščem, skupaj z obrestmi;
 - podredno, Svetu naloži plačilo zneskov, določenih *ex aequo et bono*, skupaj z obrestmi iz naslova odškodnine za premoženjsko škodo in nepremoženjsko škodo, pri čemer znesek odškodnine za zadnjenavedeno vrsto škode ne sme biti nižji od zneska, ki ji je bil iz tega naslova že prisojen z izpodbijano sodbo, ter Svetu naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali pred Sodiščem in Splošnim sodiščem, skupaj z obrestmi;
 - še bolj podredno zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to ponovno preveri višino škode in izda novo sodbo, ki bo zanjo ugodnejša.
- 16 Svet v odgovoru na pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - razloge izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na pojem „dovolj resna kršitev pravnega pravila“ spremeni v skladu s preudarki, navedenimi v njegovem odgovoru, in
 - pritožnici naloži plačilo stroškov pritožbe in prvostopenjskega postopka.

Predlogi iz nasprotne pritožbe

- 17 Svet z nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- naj izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem mu je z njo naloženo, naj pritožnici plača odškodnino 50.000 EUR iz naslova nepremoženjske škode, ki ji je nastala.
 - zavrne odškodninski zahtevek pritožnice iz naslova nepremoženjske škode;
 - pritožnici naloži plačilo stroškov nasprotne pritožbe in prvostopenjskega postopka.

- 18 Družba Safa Nicu Sepahan v odgovoru na nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da ta ni utemeljena. Poleg tega ponavlja svoje predloge iz pritožbe, razen podredno navajanega predloga za vrnitev zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču, da to ponovno preveri višino škode in izda novo sodbo v njeno korist.
- 19 S sklepom z dne 5. avgusta 2015 je predsednik Sodišča dopustil intervencijo Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska v podporo predlogov Sveta.

Uvodne ugotovitve

- 20 V skladu s členom 174 Poslovnika Sodišča se v odgovoru na pritožbo predlaga, naj se pritožbi v celoti ali deloma ugodi ali naj se pritožba v celoti ali deloma zavrne. Poleg tega lahko v skladu s členoma 172 in 176 tega poslovnika vsaka stranka, ki lahko vloži odgovor na tožbo, z ločeno vlogo, ki ni odgovor na pritožbo, vloži nasprotno pritožbo, s katero se v skladu s členom 178(1) in (3), drugi stavek, navedenega poslovnika, predlaga, naj se izpodbijana sodba v celoti ali deloma razveljavi na podlagi pravnih razlogov in trditvev, ki niso enaki pravnim razlogom in trditvam iz odgovora na pritožbo. Iz teh povezanih določb je razvidno, da se z odgovorom na pritožbo ne more predlagati razveljavitev izpodbijane sodbe iz razlogov, ki so drugačni in neodvisni od tistih, navajanih v pritožbi, saj se taki razlogi lahko uveljavljajo le v okviru nasprotne pritožbe (sodba z dne 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, točke od 99 do 101).
- 21 S tem, da Svet z odgovorom na pritožbo družbe Safa Nicu Sepahan Sodišču predlaga, naj spremeni obrazložitev izpodbijane sodbe glede enega izmed kumulativnih pogojev za nepogodbeno odgovornost Unije, in sicer tistega v zvezi z obstojem „dovolj resne kršitve“ pravnega pravila, katerega cilj je dati pravice posameznikom, cilj tega predloga ni sprejetje ali zavrnitev te pritožbe, temveč razveljavitev odločitve Splošnega sodišča iz točke 2 izreka izpodbijane sodbe, s katero je bilo Svetu naloženo, naj družbi Safa Nicu Sepahan iz naslova nepremoženjske škode, ki ji je nastala, plača 50.000 EUR odškodnine, saj se ta odločitev opira na ugotovitev take kršitve. Ker ta ne izpolnjuje zahtev iz člena 174 Poslovnika, torej ni dopusten.
- 22 Ravno tako predlogi družbe Safa Nicu Sepahan iz odgovora na nasprotno pritožbo Sveta v delu, v katerem ta Sodišču ta predlaga, naj deloma razveljavi izpodbijano sodbo in ji prisodi pravično odškodnino za nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo, niso omejeni na razloge iz te nasprotne pritožbe, to pa je v nasprotju z določbami člena 179 Poslovnika Sodišča, zato niso dopustni.
- 23 Najprej je treba obravnavati nasprotno pritožbo Sveta, saj se nanaša na prvi izmed treh pogojev za nepogodbeno odgovornost Unije, in sicer pogoj obstoja dovolj resne kršitve pravnega pravila, ki daje pravice posameznikom.

Nasprotna pritožba Sveta

- 24 Nasprotna pritožba obsega dva razloga.

Prvi razlog: napačna presoja pogojev za nepogodbeno odgovornost Unije

Trditve strank

- 25 Svet meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 68 in 69 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je zadevno nezakonito ravnanje predstavljalo „dovolj resno kršitev pravnega pravila“.

- 26 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah od 59 do 61 izpodbijane sodbe presodilo, da Svet nima nobene diskrecijske pravice glede svoje odločitve, da družbo Safa Nicu Sepahan uvrsti na seznam oseb, za katere veljajo zadevni omejevalni ukrepi. Splošno sodišče naj bi do takega sklepa prišlo z napačnim opiranjem na sodno prakso, ki je sedaj v sodbah z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), in z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518), določena za ugotavljanje obsega obveznosti, naložene Svetu, da v primeru izpodbijanja dokaže utemeljenost razlogov zoper osebo, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, saj to pravilo iz sodne prakse takrat, ko je Svet sprejel sporne odločbe, še ni bilo jasno določeno.
- 27 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 62 izpodbijane sodbe napačno menilo, da pravilo, s katerim je Svetu naloženo, da dokaže utemeljenost zadevnih omejevalnih ukrepov, ne zadeva posebej kompleksnega položaja in da pri uporabi ali razlagi ne povzroča težav. Splošno sodišče naj bi se glede tega napačno oprlo na lastno sodno prakso, navedeno v točkah od 64 do 67 izpodbijane sodbe. Poleg tega naj bi bilo treba upoštevati težave, povezane s posredovanjem tajnih informacij, na katerih temelji odločitev o uvrstitvi osebe ali subjekta na seznam tistih, za katere veljajo omejevalni ukrepi.
- 28 Družba Safa Nicu Sepahan nasprotuje tem trditvam.

Presoja Sodišča

- 29 Opozoriti je treba, da je med pogoji za nastanek nepogodbene odgovornosti Unije na podlagi člena 340, drugi odstavek, PDEU zahteva, da se dokaže dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 19. aprila 2012, Artegoda/Komisija, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 80 in navedena sodna praksa).
- 30 Sodišče je že pojasnilo, da je taka kršitev podana, kadar zadevna institucija očitno in resno krši meje svoje proste presoje, pri čemer sta dejavnika, ki ju je treba v zvezi s tem upoštevati, zlasti stopnja jasnosti in natančnosti kršenega pravila ter obseg polja proste presoje, ki ga kršeno pravilo dopušča organu Unije (glej v tem smislu med drugim sodbe z dne 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur et Factortame, C-46/93 in C-48/93, EU:C:1996:79, točki 55 in 56; z dne 25. januarja 2007, Robins in drugi, C-278/05, EU:C:2007:56, točka 70, in z dne 19. junija 2014, Specht in drugi, od C-501/12 do C-506/12, C-540/12 in C-541/12, EU:C:2014:2005, točka 102).
- 31 Iz sodne prakse tudi izhaja, da je kršitev prava Unije vsekakor očitno resna, če je bila še vedno podana, čeprav je bila razglašena sodba, v kateri je bila ugotovljena očitana neizpolnitev, ali je bila izdana sodba v postopku predhodnega odločanja ali obstaja ustaljena sodna praksa Sodišča na zadevnem področju, iz katere izhaja, da je predmetno ravnanje kršitev (sodbi z dne 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur et Factortame, C-46/93 in C-48/93, EU:C:1996:79, točka 57, in z dne 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, točka 214).
- 32 Glede na to sodno prasko je treba preveriti, ali je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je, zlasti v točkah 68 in 69 izpodbijane sodbe, presodilo, da to, da Svet ni spoštoval obveznosti, da se zberejo informacije ali dokazi, ki utemeljujejo omejevalne ukrepe zoper družbo Safa Nicu Sepahan, zato da bi v primeru izpodbijanja lahko dokazal utemeljenost teh ukrepov s predložitvijo teh informacij ali teh dokazov pred sodiščem Unije, v okoliščinah konkretnega primera pomeni dovolj resno kršitev pravila, ki posameznikom daje pravice.
- 33 Iz točke 37 izpodbijane sodbe je razvidno, da ni sporno, da je Svet pred Splošnim sodiščem navedel, da je bil predlog uvrstitve, ki ga je podala država članica, edini element, s katerim je razpolagal pri sprejetju in ohranitvi omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan, ter dodal, da je

informacije iz tega predloga povzel v obrazložitvi izpodbijanih določb. Iz točke 37 izpodbijane sodbe torej izhaja, da Svet ni imel informacij ali dokazov, ki utemeljujejo razloge za sprejetje omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan.

- 34 Vendar pa Svet meni, da sodna praksa, v skladu s katero mora v primeru izpodbijanja predložiti informacije ali dokaze, ki utemeljujejo razloge za sprejetje omejevalnih ukrepov zoper fizične ali pravne osebe, ob sprejetju prve izmed spornih določb ni bila jasno določena. Zato naj mu, kljub nespoštovanju te obveznosti, v zvezi s tem ne bi bilo mogoče pripisati resne kršitve prava Unije pred razglasitvijo sodb z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518), in z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), s katerimi je Sodišče to sodno prakso pojasnilo.
- 35 V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je Sodišče že poudarilo v sodni praksi iz časa pred sprejetjem spornih določb, da Unija temelji na vladavini prava, v njej se nadzoruje skladnost aktov njenih institucij med drugim s Pogodbo DEU in splošnimi pravnimi načeli (sodba z dne 29. junija 2010, E in F, C-550/09, EU:C:2010:382, točka 44 in navedena sodna praksa), poleg tega pa morajo biti fizične in pravne osebe v njej deležne učinkovitega sodnega varstva.
- 36 Glede spoštovanja načela učinkovitega sodnega varstva je Sodišče v točki 343 sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija (C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461), presodilo, da omejevalni ukrepi, sprejeti zoper fizične ali pravne osebe, niso izvzeti iz vsakršnega nadzora sodišča Unije, med drugim tudi kadar se zatrjuje, da akt, s katerimi so predpisani, zadeva nacionalno varnost in terorizem.
- 37 Iz te sodne prakse izhaja, da pravica do učinkovitega sodnega varstva zahteva, da Svet v primeru izpodbijanja predloži informacije in dokaze, ki utemeljujejo razloge za sprejetje omejevalnih ukrepov zoper fizične ali pravne osebe. V zvezi s tem je iz točke 336 sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija (C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461), razvidno, da mora biti sodni nadzor nad omejevalnimi ukrepi, sprejetimi zoper fizične ali pravne osebe, mogoč zlasti glede zakonitosti razlogov, na katerih temelji odločba, s katero je osebi ali subjektu naložen skupek omejevalnih ukrepov.
- 38 Sodišče je v točki 57 sodbe z dne 29. junija 2010, E in F (C-550/09, EU:C:2010:382), ravno tako presodilo, da se mora ustrezni sodni nadzor nad materialno zakonitostjo individualnih omejevalnih ukrepov zlasti nanašati na preverjanje dejstev, dokazov in informacij, navedenih za sprejetje takih ukrepov.
- 39 Poleg tega, čeprav so se v zadevah, v katerih so bile izrečene te sodbe, obravnavali ukrepi zamrznitve sredstev, sprejeti v specifičnem kontekstu boja proti mednarodnemu terorizmu, je očitno, da obveznost dokazati utemeljenost omejevalnih ukrepov, ki zadevajo individualne osebe ali subjekte, ki iz te sodne prakse izhaja, velja, tudi kar zadeva sprejetje omejevalnih ukrepov zamrznitve sredstev, katerih cilj je pritisk na Islamsko republiko Iran, kot so ti zoper družbo Safa Nicu Sepahan, zlasti glede na individualno naravo teh omejevalnih ukrepov in velik vpliv, ki ga lahko imajo na pravice in svoboščine oseb in subjektov, za katere veljajo (glede slednjega vidika glej sodbo z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točki 361 in 375).
- 40 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je na dan sprejetja spornih določb obveznost Sveta, da v primeru izpodbijanja predloži informacije ali dokaze, ki utemeljujejo razloge za sprejetje omejevalnih ukrepov zoper fizične ali pravne osebe ob sprejetju spornih določb, že izhajala iz ustaljene sodne prakse Sodišča. Zato je Splošno sodišče zlasti v točkah 68 in 69 izpodbijane sodbe upravičeno presodilo, da skoraj triletna kršitev te obveznosti pomeni dovolj resno kršitev pravila, ki posameznikom daje pravice, ne glede to, ali so v konkretnem primeru zadevne pravice, kot je navedeno v točki 58 te

sodbe, obsegale to, da se ne naložijo omejevalni ukrepi v nasprotju z materialnimi pogoji glede naložitve takih ukrepov, ali pa so se, kot je to navedeno v točki 60 te sodbe, nanašale na zahteve, povezane z učinkovitim sodnim varstvom.

- 41 Prej navedene ugotovitve ne omaje trditev Sveta glede težav, povezanih s tajnostjo informacij ali dokazov, ki utemeljujejo razloge odločbe, s katero se fizični ali pravni osebi naložijo omejevalni ukrepi. Svet namreč nikoli v postopku pred Splošnim sodiščem ni omenil tajnih informacij ali dokazov, ki bi jih imel za utemeljitev omejevalnih ukrepov, sprejetih proti družbi Safa Nicu Sepahan.
- 42 Zato je treba prvi razlog nasprotne pritožbe zavrniti kot neutemeljen.

Drugi razlog: napačna presoja pogojev za povrnitev nepremoženjske škode, ki jo zatrjuje družba Safa Nicu Sepahan

Trditve strank

- 43 Svet trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je v točkah od 86 do 92 izpodbijane sodbe presodilo, da razglasitev ničnosti spornih določb v okoliščinah konkretnega primera ne pomeni polnega nadomestila za nastalo škodo.
- 44 S tem naj bi Splošno sodišče odstopilo od rešitev v drugih zadevah in zlasti v točki 241 sodbe z dne 11. julija 2007, Sison/Svet (T-47/03, neobjavljena, EU:T:2007:207), v kateri je Splošno sodišče razsodilo, da razglasitev ničnosti odločbe o uvrstitvi na seznam oseb, za katere veljajo zadevni omejevalni ukrepi, pomeni ustrezno nadomestilo. Poleg tega naj bi tudi Sodišče v točki 72 sodbe z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija (C-239/12 P, EU:C:2013:331), razsodilo, da razglasitev ničnosti odločbe o uvrstitvi lahko rehabilitira zadevno osebo oziroma pomeni obliko nadomestila za nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala.
- 45 Zato naj bi bilo treba razveljaviti odločitev Splošnega sodišča, s katero je bilo Svetu naloženo, naj pritožnici zaradi povračila njene škode plača znesek 50.000 EUR.
- 46 Družba Safa Nicu Sepahan nasprotuje tem trditvam.

Presoja Sodišča

- 47 Poudariti je treba, da se je Splošno sodišče v svoji obrazložitvi v točki 86 izpodbijane sodbe upravičeno oprlo na sodbo z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet Komisija (C-239/12 P, EU:C:2013:331), za ugotovitev, da razglasitev ničnosti spornih določb pomeni obliko povračila nepremoženjske škode, ki je nastala družbi Safa Nicu Sepahan.
- 48 Kljub temu je Splošno sodišče v nadaljevanju, zlasti v točki 87 izpodbijane sodbe, ocenilo, da je v konkretnem primeru razglasitev ničnosti uvrstitve družbe Safa Nicu Sepahan lahko zmanjšala znesek prisojene odškodnine, ni pa predstavljala polnega nadomestila za nastalo nepremoženjsko škodo, ta presoja pa se je opirala na upoštevanje okoliščin konkretnega primera.
- 49 V zvezi s te je treba najprej ugotoviti, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je na podlagi presoje okoliščin konkretnega primera odločilo, da je za polno nadomestitev nepremoženjske škode, ki je nastala družbi Safa Nicu Sepahan, potrebna denarna odškodnina. Čeprav je Sodišče v sodbi z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija (C-239/12 P, EU:C:2013:331), presodilo, da razglasitev ničnosti nezakonitih omejevalnih ukrepov lahko pomeni obliko nadomestila za nastalo nepremoženjsko škodo, pa iz tega ne izhaja, da ta oblika nadomestila v vseh primerih nujno zadošča za zagotovitev polnega nadomestila za to škodo.

- 50 Poleg tega je treba opozoriti, da je Splošno sodišče, ko ugotovi obstoj škode, v skladu z ustaljeno sodno prakso edino pristojno, da v okviru zahtevka oceni način in obseg nadomestila škode (sodbi z dne 1. junija 1994, Komisija/Brazzelli Lualdi in drugi, C-136/92 P, EU:C:1994:211, točki 66 in 81, in z dne 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, točka 34, ter sklep z dne 14. decembra 2006, Meister/UUNT, C-12/05 P, EU:C:2006:779, točka 82).
- 51 Da pa bi lahko Sodišče opravilo sodni nadzor nad sodbami Splošnega sodišča, morajo biti te dovolj obrazložene in v zvezi z oceno škode navajati merila, ki so bila upoštevana za namen določitev prisojenega zneska (sodbi z dne 14. maja 1998, Svet/de Nil in Impens, C-259/96 P, EU:C:1998:224, točki 32 in 33, in z dne 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, točka 35, ter sklep z dne 3. septembra 2013, Idromacchine in drugi/Komisija, C-34/12 P, neobjavljen, EU:C:2013:552, točka 80).
- 52 Splošno sodišče je v točkah od 88 do 91 izpodbijane sodbe presodilo, da je treba za določitev zneska odškodnine za nepremoženjsko škodo v tem primeru zlasti upoštevati težo ugotovljene kršitve, njeno trajanje, ravnanje Sveta ter učinke očitkov, da je družba Safa Nicu Sepahan vpletena v iransko širjenje jedrskega orožja, na tretje osebe. V zvezi s tem je Splošno sodišče presodilo, da je bil očitek Sveta zoper družbo Safa Nicu Sepahan posebej resen, da ta očitek ni bil podkrepjen niti z eno upoštevno informacijo ali dokazom in da Svet na lastno pobudo ali v odgovor na pripombe družbe Safa Nicu Sepahan ni preveril utemeljenosti tega očitka, zato da bi omejil škodljive učinke, ki iz njega za to podjetje izhajajo.
- 53 Glede na prej navedeno je Splošno sodišče navedlo merila, ki jih je upoštevalo za določitev prisojenega zneska odškodnine. V teh okoliščinah Sodišče ne sme poseči v sklepno ugotovitev iz točke 92 izpodbijane sodbe, da odškodnina za nepremoženjsko škodo, ki je nastala družbi Safa Nicu Sepahan, na podlagi pravične odmere *ex aequo et bono* znaša 50.000 EUR.
- 54 Zato je treba drugi razlog iz nasprotne pritožbe zavrni kot neutemeljen.
- 55 Glede na vse zgornje preudarke je treba nasprotno pritožbo zavrni.

Pritožba družbe Safa Nicu Sepahan

- 56 Družba Safa Nicu Sepahan v utemeljitev svojih zahtevkov navaja dva razloga, od katerih se prvi nanaša na nadomestilo za njeno premoženjsko škodo, drugi pa na nadomestilo za njeno nepremoženjsko škodo.

Prvi razlog: kršitev člena 340, drugi odstavek, PDEU, člena 41(3) Listine, protislovnost obrazložitve, izkrivljanje dejstev in dokazov ter kršitev obveznosti obrazložitve pri presoji glede premoženjske škode

- 57 Prvi pritožbeni razlog ima pet delov. Drugi, tretji, četrti in peti del tega razloga je treba obravnavati pred prvim delom tega razloga.

Drugi del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 58 Družba Safa Nicu Sepahan z drugim delom prvega pritožbenega razloga na eni strani navaja, da je Splošno sodišče, čeprav je v točkah 99, 102, 104, 145 in 147 izpodbijane sodbe priznalo premoženjsko škodo zaradi sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov, in sicer v kontekstu pogodbe o sanaciji elektrarne

v Derbendikhanu (Irak), arbitrarno in s kršitvijo člena 340, drugi odstavek, PDEU, člena 41(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) zavrnilo, da bi Svetu naložilo povračilo povzročene škode. Poleg tega naj bi Splošno sodišče z ugotovitvijo v točki 104 izpodbijane sodbe, da „dejanskost in znesek škode“ nista bila dokazana, izkrivilo dokaze. Splošno sodišče naj bi v točki 106 te sodbe izkrivilo tudi dokaze, ki jih je predložila družba Safa Nicu Sepahan glede marže dobička in stopnje donosnosti v okviru te pogodbe.

- 59 Družba Safa Nicu Sepahan na drugi strani trdi, da je Splošno sodišče v točkah 99 in 100 izpodbijane sodbe arbitrarno zavrnilo, da bi ji prisodilo odškodnino za škodo, ker ji je Emirate National Bank of Dubai zaprla račune, medtem ko je v točkah 145 in 147 te sodbe presodilo, da so bili dokazani znaten upad prometa in padec dobičkonosnosti družbe Safa Nicu Sepahan, odpustitev številnih delavcev družbe ter nastanek drugih stroškov, ki jih je ta nosila. Poleg tega naj bi bila obrazložitev protislovna, v njej pa naj bi bilo podano izkrivljanje dokazov, ker je Splošno sodišče po eni strani v točki 98 te sodbe presodilo, da bi družba Safa Nicu Sepahan lahko od druge banke pridobila enakovredne storitve kot od Emirate National Bank of Dubai, po drugi strani pa je v točki 96 te sodbe ugotovilo, da bi katera koli banka, ki bi sodelovala z družbo Safa Nicu Sepahan, tvegala, da se zanjo uporabijo omejevalni ukrepi, ki jih je sprejela Unija.
- 60 Svet tem trditvam nasprotuje.

– *Presoja Sodišča*

- 61 Opozoriti je treba, da mora biti katera koli škoda, katere povračilo se zahteva v okviru tožbe iz naslova nepogodbene odgovornosti Unije na podlagi člena 340, drugi odstavek, PDEU, dejanska in obstoječa (glej sodbi z dne 21. maja 1976, Roquette frères/Komisija, 26/74, EU:C:1976:69, točki 22 in 23, in z dne 16. julija 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisija, C-481/07 P, neobjavljena, EU:C:2009:461, točka 36). Poleg tega je za nastanek nepogodbene odgovornosti Unije potrebno, da škoda dovolj neposredno izhaja iz nezakonitega ravnanja institucij (glej v tem smislu sodbi z dne 4. oktobra 1979, Dumortier in drugi/Svet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 in 45/79, EU:C:1979:223, točka 21, in z dne 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, točka 218).
- 62 Vsekakor mora stranka, ki uveljavlja nepogodbeno odgovornost Unije, predložiti prepričljive dokaze za obstoj in obseg škode, ki jo uveljavlja (sodbi z dne 16. septembra 1997, Blackspur DIY in drugi/Svet in Komisija, C-362/95 P, EU:C:1997:401, točka 31, in z dne 16. julija 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisija, C-481/07 P, neobjavljena, EU:C:2009:461, točka 36 in navedena sodna praksa), ter za obstoj dovolj neposredne vzročne zveze med ravnanjem zadevne institucije in zatrjevano škodo (glej v tem smislu sodbo z dne 30. januarja 1992, Finsider in drugi/Komisija, C-363/88 in C-364/88, EU:C:1992:44, točka 25, in sklep z dne 31. marca 2011, Mauerhofer/Komisija, C-433/10 P, neobjavljen, EU:C:2011:204, točka 127).
- 63 Za očitek Splošnemu sodišču, da je arbitrarno zavrnilo, da bi družbi Safa Nicu Sepahan priznalo odškodnino za škodo, ki naj bi ji nastala zaradi odstopa od pogodbe o sanaciji elektrarne v Derbendikhanu, je treba ugotoviti, da temelji na napačni razlagi izpodbijane sodbe. Ker je namreč Splošno sodišče v točkah 99, 102 in 104 te sodbe ugotovilo, da trditve o dejanskem obstoju in znesku domnevno nastale škode niso bile podprte z dokazi, je to v točki 107 izpodbijane sodbe upravičeno zavrnilo odškodninski zahtevek družbe Safa Nicu Sepahan v delu, v katerem se je nanašal na to škodo. Ker je Splošno sodišče tudi v točkah 145 in 147 te sodbe ugotovilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni predložila elementov, ki bi omogočali presojo obstoja in, potencialno, obsega nastale škode, mu ni mogoče očitati, da je ravnalo arbitrarno.

- 64 Poleg tega je treba glede trditve, da je Splošno sodišče pri presoji zatrjevane škode domnevno kršilo načeli sorazmernosti in „pravične ocene“, ki jih družba Safa Nicu Sepahan opredeljuje kot splošna načela, skupna pravnim ureditvam držav članic v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU in člena 41(3) Listine, ugotoviti, da ti načeli v konkretnem primeru ne moreta spremeniti ugotovitve, da je družba Safa Nicu Sepahan tista, ki mora predložiti prepričljive dokaze tako glede obstoja kot tudi obsega škode, ki jo uveljavlja.
- 65 Glede trditve, da je Splošno sodišče v točkah 104 in 106 izpodbijane sodbe izkrivilo dokaze, je treba opozoriti, da zgolj omemba takega izkrivljanja ne izpolnjuje zahtev, ki jih nalaga sodna praksa Sodišča, v skladu s katerimi je treba v pritožbi med drugim natančno navesti dokaze, ki so bili izkrivljeni (sodba z dne 7. septembra 2016, Pilkington Group in drugi/Komisija, C-101/15 P, EU:C:2016:631, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 66 Družba Safa Nicu Sepahan pa po eni strani ni navedla, v čem naj bi Splošno sodišče v točki 104 izpodbijane sodbe izkrivilo dokaze z ugotovitvijo, da obstoj in znesek škode nista bila dokazana. Glede očitka Splošnemu sodišču, da je v točki 106 izpodbijane sodbe izkrivilo dokaze z ugotovitvijo, da družba Safa Nicu Sepahan ni navedla običajne donosnosti v sektorju, v katerem posluje, medtem ko ga je ta predložila z navedbo, da znaša 20 % vrednosti zadevne pogodbe, je treba navesti, da se ta trditev opira na napačno branje izpodbijane sodbe, saj Splošno sodišče v tej točki ni ugotovilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni navedla te stopnje donosnosti, temveč je ugotovilo, da ta v zvezi s tem ni predložila ne dovolj natančnih podatkov ne drugih elementov, ki bi dokazovali obstoj in znesek domnevno nastale škode.
- 67 Kar zadeva očitek Splošnemu sodišču, da je arbitrarno zavrnilo odškodninski zahtevek za škodo zaradi zaprtja bančnih računov družbe Safa Nicu Sepahan, je treba poudariti, da je Splošno sodišče na podlagi dopisa, ki ga je predložila družba Safa Nicu Sepahan, v točki 96 te sodbe sicer sklepalo, da je do tega, da je Emirate National Bank of Dubai zaprla te bančne račune, lahko prišlo zaradi sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov, vendar je v točkah od 97 do 100 te sodbe presodilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni dokazala, da bi zaradi tega zaprtja utrpela škodo in pri tem zlasti v točki 97 poudarilo, da Emirate National Bank of Dubai ni zamrznila sredstev na teh računih, temveč jih je vrnila družbi Safa Nicu Sepahan. Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 145 in 147 izpodbijane sodbe presodilo, da ni vzročne zveze med domnevno nastalo škodo in padcem prometa in donosnosti družbe Safa Nicu Sepahan, pri tem pa se je oprlo na ugotovitev, da ta ni utemeljila razlogov za tak razvoj in da družba Safa Nicu Sepahan, tudi če bi bilo na tako vzročno zvezo mogoče sklepati iz samega obstoja zadevnih omejevalnih ukrepov, ni predložila elementov, ki bi omogočali oceno obsega take škode. Zato Splošno sodišče z zavrnitvijo tega odškodninskega zahtevka ni kršilo svoje obveznosti obrazložitve.
- 68 Glede trditve, da je obrazložitev v točkah 96 in 98 izpodbijane sodbe protislovna in da so bili v teh točkah izkrivljeni dokazi, je treba poudariti, da ta trditev nikakor ne more omajati ugotovitve Splošnega sodišča v točki 97 te sodbe, ki sama zadošča za zavrnitev odškodninskega zahtevka družbe Safa Nicu Sepahan iz naslova škode, ki naj bi ji domnevno nastala, ker ji je Emirate National Bank of Dubai zaprla račune.
- 69 Zato je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrniti.

Tretji del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 70 Družba Safa Nicu Sepahan s tretjim delom prvega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče kršilo člen 340, drugi odstavek, PDEU in člen 41 (3) Listine, ker je zavrnilo, da bi ji prisodilo odškodnino za škodo, ki ji je domnevno nastala zaradi prekinitve poslovnega razmerja z družbo Siemens AG, ki je ena izmed njenih glavnih dobaviteljic, ob tem pa je v točkah 109 in 110 izpodbijane

sodbe priznalo, da je bila ta prekinitiv neposredna posledica sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov. V točki 110 naj bi Splošno sodišče protislovno ugotovilo, da zavrnitev dobave proizvodov sama po sebi ne pomeni škode. Poleg tega naj bi Splošno sodišče z zavrnitvijo odškodninskega zahtevka iz naslova padca prometa družbe Safa Nicu Sepahan zaradi sprejetja omejevalnih ukrepov zoper to družbo izkrivilo dokaze in dejstva, kot jih je samo ugotovilo v točkah 145 in 147 izpodbijane sodbe.

- 71 Družba Safa Nicu Sepahan Splošnemu sodišču očita izkrivljanje dejstev in dokazov pri ugotovitvi v točkah 115 in 116 izpodbijane sodbe, da odločilni razlog za prekinitiv pogodbenih razmerij družbe Safa Nicu Sepahan z družbo Mobarakeh Steel Company ni bilo sprejetje omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan, temveč zamuda pri izpolnjevanju zadevne pogodbe. Splošno sodišče pa naj bi po drugi strani v točki 113 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je obstajala vzročna zveza med prekinitvijo teh poslovnih razmerij in sprejetjem teh omejevalnih ukrepov. Poleg tega naj bi Splošno sodišče z ugotovitvijo v točkah 133, od 136 do 139, 145 in 147 izpodbijane sodbe, da družba Safa Nicu Sepahan ni dokazala, da bi bila zatrjevana škoda posledica tega, da so njeni evropski dobavitelji z njo prekinili poslovne odnose, zahtevalo, da predloži nemogoč dokaz, in izkrivilo cilj omejevalnih ukrepov, ki je povzročitev maksimalne poslovne in finančne škode zadevnemu subjektu.
- 72 Svet tem trditvam nasprotuje.

– *Presoja Sodišča*

- 73 Glede očitka Splošnemu sodišču, da je arbitrarno in s kršitvijo člena 340, drugi odstavek, PDEU in člena 41(3) Listine zavrnilo odškodninski zahtevek družbe Safa Nicu Sepahan za škodo, ki je domnevno nastala zaradi prekinitve njenega poslovnega razmerja z družbo Siemens, je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točkah 109, 110, 145 in 147 izpodbijane sodbe navedlo negativne učinke, ki jih omejevalni ukrepi lahko imajo za poslovna razmerja družbe z njenimi dobavitelji, ter za promet te družbe, vendar pa v teh točkah Splošno sodišče ni menilo, da bi prekinitiv takih razmerij sama po sebi pomenila škodo, ki se povrne. Nasprotno, Splošno sodišče je v točki 110 te sodbe upravičeno in brez protislovja v obrazložitvi presodilo, da lahko premoženjska škoda, ki je dejanska in gotova, nastane le zaradi posledic prekinitve poslovnih razmerij z dobavitelji družbe za poslovne rezultate te družbe, ne pa zaradi same prekinitve.
- 74 Glede trditve družbe Safa Nicu Sepahan, da je Splošno sodišče z ugotovitvijo, da ni premoženjske škode, izkrivilo dejstva, ki izkazujejo padec finančnih rezultatov tega podjetja in ki so navedena v točkah 145 in 147 izpodbijane sodbe, je treba opozoriti, tako kot je razvidno iz točke 65 te sodbe, da zgolj omemba takega izkrivljanja ne izpolnjuje zahtev iz sodne prakse Sodišča, v skladu s katero je treba v pritožbi med drugim jasno navesti elemente, ki naj bi bili izkrivljeni. Poleg tega mora tako izkrivljanje očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba ponovno ugotavljati dejansko stanje in presoјati dokaze (sodba z dne 6. aprila 2006, General Motors/Komisija, C-551/03 P, EU:C:2006:229, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 75 Družba Safa Nicu Sepahan pa se v zvezi s tem omejuje na sklicevanje na osem prilog k svojim vlogam, vloženim pri Splošnem sodišču, pri tem pa z ničemer ne pojasni, v čem naj bi bilo podano zatrjevano izkrivljanje. V teh okoliščinah in glede na to, da ugotavljanje dejstev in presoja dokazov – razen v primeru, ki v tej zadevi ni podan, da so bila izkrivljena – ne pomenita pravnega vprašanja, ki je predmet nadzora Sodišča v postopku s pritožbo (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 3. septembra 2009, Moser Baer India/Svet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, točka 32 in navedena sodna praksa; z dne 7. aprila 2016, Akhras/Svet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, točka 67 in navedena sodna praksa, in z dne 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Svet, C-459/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:646, točka 44), je treba to trditev zavreči kot nedopustno.

- 76 Glede trditve, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ker je v točkah 115 in 116 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil glavni razlog za to, da je družba Mobarakeh Steel Company odstopila od zadevne pogodbe, zamuda pri izpolnjevanju te pogodbe in ne sprejetje omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan, je treba opozoriti, kot je v bistvu razvidno iz točke 74 te sodbe, da je izkrivljanje podano, kadar je očitno, ne da bi bilo treba pridobiti nove dokaze, da je bila presoja obstoječih dokazov napačna. To zlasti velja, če sklepi, ki jih je Splošno sodišče izpeljalo iz nekaterih dokumentov, niso v skladu s smislom in vsebino teh dokumentov, branih v celoti (sodba z dne 18. julija 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, točki 60 in 63).
- 77 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz dopisa družbe Mobarakeh Steel Company z dne 3. septembra 2011, ki je v prilogi k repliki družbe Safa Nicu Sepahan pred Splošnim sodiščem, razvidno, da je bil razlog za razvezo pogodbe, vsaj deloma, zamuda družbe Safa Nicu Sepahan pri izpolnjevanju te pogodbe glede na rok, ki je razviden iz tega dopisa, ta rok pa je, kot je v točki 114 izpodbijane sodbe pravilno poudarilo Splošno sodišče, nastopil več kot šest mesecev pred sprejetjem omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan. V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da bi Splošno sodišče ta dokaz očitno napačno presodilo s tem, da je v točki 116 izpodbijane sodbe odločilo, da sprejetje omejevalnih ukrepov zoper družbo Safa Nicu Sepahan ni bilo odločilni in neposredni razlog za razvezo te pogodbe, pri tem pa ni štel, da ta zamuda sama po sebi pomeni tak razlog.
- 78 Glede trditve družbe Safa Nicu Sepahan, da naj bi Splošno sodišče v točkah 133, od 136 do 139, 145 in 147 izpodbijane sodbe zahtevalo predložitev nemogočega dokaza za škodo, nastalo zaradi sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov, je treba ugotoviti, da je iz teh točk razvidno, da je Splošno sodišče kot nezadostne zavrnilo dokaze družbe Safa Nicu Sepahan zlasti zato, ker ti niso omogočali ugotovitve naročil, ki jih je družba Safa Nicu Sepahan dejansko dala evropskim dobaviteljem, deleža opreme, ki jo je družba Safa Nicu Sepahan kupila pri teh dobaviteljih, razlogov za padec prometa te družbe in, splošneje, konkretnih škodljivih posledic, ki bi iz tega izhajale.
- 79 V zvezi s tem je treba poudariti, da sodišče Unije obstoja resnične in gotove škode ne more obravnavati abstraktno, temveč mora o njem presoditi glede na konkretne dejanske okoliščine, lastne vsaki zadevi, ki mu je predložena v obravnavo (sodba z dne 15. junija 2000, *Dorsch Consult/Svet in Komisija*, C-237/98 P, EU:C:2000:321, točka 25).
- 80 Zahteva po predložitvi dokazov, kot so tisti, ki jih je Splošno sodišče omenilo v točkah 133, od 136 do 139, 145 in 147 izpodbijane sodbe, pa je bistvena zato, da bi lahko odločilo o obstoju in obsegu zatrjevane škode. Splošno sodišče je ob ugotovitvi, da družba Safa Nicu Sepahan ni preložila takih dokazov, upravičeno presodilo, da dokazi, ki jih je predložila, niso bili zadostni za izkaz obstoja in obsega zatrjevane škode.
- 81 Tretji del tega pritožbenega razloga je treba torej zavrnilo.

Četrty del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 82 Družba Safa Nicu Sepahan s četrtyim delom prvega pritožbenega razloga zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo člen 340, drugi odstavek, PDEU in člen 41(3) Listine, ker je zavrnilo, da bi ji prisodilo odškodnino za škodo, ki naj bi ji nastala zaradi prekinitve poslovnih razmerij, ki jih je potrebovala za modernizacijo električne opreme jezua na Evfratu (Sirija). Poleg tega Splošnemu sodišču očita, da je kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker v točki 120 izpodbijane sodbe ni navedlo razlogov, zaradi katerih je zavrnilo argument družbe Safa Nicu Sepahan, da je bil razlog za zamudo pri izvajanju projekta modernizacije električne opreme tega jezua sprejetje omejevalnih ukrepov proti njej.
- 83 Svet tem trditvam nasprotuje.

– *Presoja Sodišča*

- 84 Glede trditve, da je Splošno sodišče kršilo člen 340, drugi odstavek, PDEU in člen 41(3) Listine, ker je v točki 122 izpodbijane sodbe presodilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni predložila dokazov za svojo profitno maržo v okviru projekta modernizacije električne opreme jezu na Evfratu v Siriji, je treba ugotoviti, da se poizkuša s to trditvijo pridobiti nova presoja dokazov, ki so bili predloženi na prvi stopnji. Ker v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 75 te sodbe, presoja vrednosti, ki se pripiše takim dokazom, razen v primeru izkrivljanja teh dokazov, ne pomeni pravnega vprašanja, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v postopku s pritožbo, je treba to trditev zavreči kot nedopustno.
- 85 Glede očitka Splošnemu sodišču, da v točki 120 ni obrazložilo zavrnitve trditve družbe Safa Nicu Sepahan, da dopisi glede tega projekta prepričljivo dokazujejo, da je razlog za zamudo pri realizaciji tega projekta sprejetje zadevnih omejevalnih ukrepov, je treba opozoriti, da je obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU bistvena procesna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, saj ta spada v materialno zakonitost spornega akta. Obrazložitev odločbe namreč pomeni, da je treba formalno navesti razloge, na katerih ta odločba temelji. Če so ti razlogi napačni, to vpliva na materialno zakonitost odločbe in ne na njeno obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav obsega napačne razloge. Iz tega izhaja, da očitki in trditve, namenjeni izpodbijanju utemeljenosti akta, niso upoštevni v okviru pritožbenega razloga, ki se nanaša na neobstoj ali nezadostnost obrazložitve (sodba z dne 18. junija 2015, Ipatau/Svet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 86 V konkretnem primeru je Splošno sodišče v točki 121 izpodbijane sodbe navedlo, da je družba Safa Nicu Sepahan sicer predložila seznam naprav in sestavnih delov za zadevni projekt, vendar ni bil predložen noben element, s katerim bi bilo dokazano, da teh proizvodov zaradi sprejetja zadevnih omejevalnih ukrepov ni bilo mogoče dobaviti. V točki 122 te sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni predložila dokazov za škodo, ki naj bi nastala, zato ker je bilo treba del te pogodbe dati v podizvajanje. Potem ko je v točkah 123 in 124 te sodbe opredelilo druge elemente, katerih neobstoj v spisu pri Splošnem sodišču onemogoča to, da bi bil dokazan obstoj in obseg zatrjevane škode, je Splošno sodišče v točki 125 iste sodbe zavrnilo odškodninski zahtevek družbe Safa Nicu Sepahan v delu, v katerem se je nanašal na projekt električne opreme jezu na Evfratu.
- 87 Glede na navedeno Splošno sodišče ni kršilo obveznosti obrazložitve, ki mu jo nalaga člen 296 PDEU.
- 88 Četrty del je torej treba zavrniti.

Peti del prvega pritožbenega razloga

– *Trditve strank*

- 89 Družba Safa Nicu Sepahan s petim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 340, drugi odstavek, PDEU in člen 41(3) Listine, ker je zavrnilo, da bi ji prisodilo odškodnino za škodo, ki naj bi ji nastala zaradi prekinitve njenih poslovnih odnosov, ki so bili potrebni za izpolnitev pogodbenih obveznosti te družbe v zvezi s projektom izgradnje transformatorskih postaj v Kunduzu (Afganistan) in Baghlanu (Afganistan). Poleg tega družba Safa Nicu Sepahan Splošnemu sodišču očita, da je izkrivilo dejstva in dokaze s tem, da je v točki 130 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ta družba ni dokazala, da zato ker je družba Siemens zavrnila izpolnitev naročila z referenco P06000/CO/3060, ni mogla izpolniti svojih pogodbenih obveznosti v okviru teh projektov, medtem ko je v točkah 109 in 147 te sodbe ugotovilo, da družba Safa Nicu Sepahan ni mogla izvršiti teh projektov brez podizvajalcev.
- 90 Svet tem trditvam nasprotuje.

– *Presoja Sodišča*

- 91 Glede zatrjevanje kršitve člena 340, drugi odstavek, PDEU in člena 41(3) Listine, je treba ugotoviti, da družba Safa Nicu Sepahan grajanih elementov izpodbijane sodbe ni navedla z zahtevano natančnostjo.
- 92 Glede očitka Splošnemu sodišču, da je z ugotovitvijo v točki 130 izpodbijane sodbe, da bi družba Safa Nicu Sepahan pogodbo za izgradnjo transformatorskih postaj v Kunduzu in Baghlanu lahko izpolnila brez podizvajalcev, izkrivilo dejstva, je treba ugotoviti, da se ta trditev opira na napačno razumevanje izpodbijane sodbe. Splošno sodišče namreč v tej točki 130 ni nakazalo, da bi družba Safa Nicu Sepahan vsekakor lahko izpeljala te projekte brez podizvajalcev. Nasprotno, iz te točke izhaja, da je Splošno sodišče ugotovilo, da ta družba ni dokazala, da te pogodbe ne bi bilo mogoče izpolniti z drugim dobaviteljem, kot je družba Siemens. Glede na navedeno Splošnemu sodišču ni mogoče očitati nobenega izkrivljanja.
- 93 Zato je treba peti del prvega pritožbenega razloga zavrnilo.

Prvi del prvega pritožbenega razloga

– *Trditve strank*

- 94 S prvim delom prvega pritožbenega razloga družba Safa Nicu Sepahan Splošnemu sodišču očita, da je kršilo splošna načela, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU in člena 41(3) Listine in ki opredeljujejo režim nepogodbene odgovornosti Unije, ker je kljub predloženim dokazom zavrnilo odškodninski zahtevek za njeno premoženjsko škodo, ob tem pa je zlasti v točkah 109, 145 in 147 izpodbijane sodbe priznalo obstoj premoženjske škode.

– *Presoja Sodišča*

- 95 Ugotoviti je treba, da se ta prvi del prvega pritožbenega razloga nanaša na razloge izpodbijane sodbe, ki so bili grajani v okviru drugih delov tega pritožbenega razloga in ki so se nanašali na različne vrste škod, ki naj bi nastale družbi Safa Nicu Sepahan, ne da bi bili v utemeljitev tega razloga predloženi dodatni elementi.
- 96 Ker drugim delom prvega pritožbenega razloga ni bilo ugodeno, je treba zavrnilo tudi prvi del tega razloga.

Podredni predlog družbe Safa Nicu Sepahan, ki se navezuje na prvi pritožbeni razlog

– *Trditve strank*

- 97 Družba Safa Nicu Sepahan podredno trdi, da bi ji Splošno sodišče moralo prisoditi odškodnino, katere višino bi moralo določiti ob spoštovanju načel sorazmernosti in „pravične presoje“, ki sta splošni načeli, skupni pravnim ureditvam držav članic v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU in člena 41(3) Listine.
- 98 Svet te trditve prereka.

– *Presoja Sodišča*

- 99 Kot je razvidno iz prej navedenega, je Splošno sodišče upravičeno ugotovilo, da pogoji za nepogodbno odgovornost Unije iz naslova premoženjske škode, ki jo uveljavlja družba Safa Nicu, niso bili izpolnjeni, zato ravno tako upravičeno iz naslova zatrjevane premoženjske škode ni prisodilo odškodnine, kot jo iz tega naslova zahteva ta družba.
- 100 Glede na vse prej navedene preudarke je treba prvi pritožbeni razlog zavrni.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in načela sorazmernosti, kar zadeva odškodnino za nepremoženjsko škodo

Trditve strank

- 101 Družba Safa Nicu Sepahan z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da ji je za povrnitev nastale škode prisodilo zgolj nezaten znesek 50.000 EUR, čeprav je v točkah 83, 86, 88 in 89 izpodbijane sodbe ugotovilo, da gre za posebej resno kršitev, katere učinki so trajali skoraj tri leta. Splošno sodišče naj ne bi obrazložilo odmere tega zneska. Poleg tega naj bi bila pri obrazložitvi izpodbijane sodbe podana kršitev načela sorazmernosti. V zvezi s tem družba Safa Nicu Sepahan zlasti navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da je morala odpustiti številne delavce, kar je okrnilo njen ugled, niti dejstva, da ji učinki omejevalnih ukrepov še vedno povzročajo škodo. Družba Safa Nicu Sepahan naj bi bila namreč še naprej omenjena, na primer, na spletnem mestu „Iran Watch“.
- 102 Svet tem trditvam nasprotuje.

Presoja Sodišča

- 103 Glede zatrjevane kršitve načela sorazmernosti je treba opozoriti, kot je razvidno iz sodne prakse, navedene v točkah 50 in 51 te sodbe, da je Splošno sodišče, ko ugotovi obstoj škode, edino pristojno, da v okviru zahtevka oceni način in obseg nadomestila te škode. Vendar pa morajo biti sodbe Splošnega sodišča v skladu s to sodno prakso, zato da bi Sodišče nad njimi lahko izvedlo svoj sodni nadzor, dovolj obrazložene, glede ocene škode pa morajo biti podana merila, upoštevana za namen določitve prisojenega zneska.
- 104 Glede zatrjevane kršitve obveznosti obrazložitve je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 88 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je v okoliščinah konkretnega primera očitek vpletenosti družbe Safa Nicu Sepahan v iransko širjenje jedrskega orožja vplival na odnos tretjih subjektov, ki so v glavnem zunaj Unije, do te družbe. V zvezi s tem je ugotovilo obstoj nepremoženjske škode, ki je ne more v celoti odpraviti naknadna ugotovitev nezakonitosti spornih določb.
- 105 Splošno sodišče je poleg tega poudarilo, da je bil očitek Sveta zoper družbo Safa Nicu Sepahan posebej resen. Tako je v točkah 83 in 89 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je očitek o vpletenosti družbe Safa Nicu Sepahan v iransko širjenje jedrskega orožja izhajal iz uradnega stališča institucije Unije, objavljenega v *Uradnem listu Evropske unije*, ki ga spremljajo zavezujoče pravne posledice, to stališče pa je to družbo povezovalo z dejavnostmi, ki po mnenju Sveta pomenijo nevarnost za mednarodni mir in varnost.
- 106 Splošno sodišče je v točki 87 izpodbijane sodbe tudi ugotovilo, da razglasitev ničnosti spornih določb sicer lahko zniža znesek odškodnine, ki se prisodi, ne more pa pomeniti polno povračilo nastale škode. V zvezi s tem je v točkah 90 in 91 te sodbe navedlo, da zadevni očitek ni bil podkrepjen

z nobenim dokazom, da so bili omejevalni ukrepi ohranjeni skoraj tri leta in da ni bilo razvidno, da bi v tem obdobju Svet, zato da bi omejil škodljive posledice, preveril utemeljenost tega očitka, ki iz njega izhajajo za zadevni subjekt.

- 107 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče dovolj obrazložilo svojo odločitev z navedbo meril, ki jih je uporabilo za odmero zneska odškodnine.
- 108 Glede, nazadnje, trditve družbe Safa Nicu Sepahan, da imajo zadevni omejevalni ukrepi še vedno škodljive posledice zanjo, ker je očitek, ki so ga obsegali, še vedno na internetnih mestih, kot je „Iran Watch“, je treba ugotoviti, da družba Safa Nicu Sepahan tega argumenta ni navajala na prvi stopnji.
- 109 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pa je treba razlog, ki je prvič predstavljen v okviru pritožbe pred Sodiščem, zavreči kot nedopusten. Pristojnost Sodišča je v okviru odločanja o pritožbi namreč omejena na preizkus presoje Splošnega sodišča glede razlogov, ki so bili navedeni pred njim. Če bi namreč stranka lahko pred Sodiščem prvič navajala razlog, na katerega se ni sklicevala pred Splošnim sodiščem, bi ji to omogočalo, da Sodišču, katerega pristojnost v pritožbi je omejena, predloži zadevo, katere predmet je širši kot tisti, o katerem je odločalo Splošno sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 28. junija 2005, Dansk Rørindustri/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točka 165 in navedena sodna praksa).
- 110 To trditev je torej treba zavreči kot nedopustno.
- 111 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog deloma zavrniti kot neutemeljen in deloma zavreči kot nedopusten.
- 112 Zato je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

- 113 Na podlagi člena 184(2) Poslovnika Sodišča to v primeru, da pritožba ni utemeljena ali pa je utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči o sporu, odloči tudi o stroških. Člen 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži stranki, ki v postopku ne uspe. Člen 138(3) tega poslovnika še določa, da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma.
- 114 V konkretnem primeru ne družba Safa Nicu Sepahan ne Svet nista uspela s svojimi predlogi, zato se jima naloži, da nosita svoje stroške.
- 115 Člen 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporabi v pritožbenem postopku, določa, da države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 116 Združeno kraljestvo zato nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Pritožbi družbe Safa Nicu Sepahan Co. in Sveta Evropske unije se zavrneta.**
- 2. Safa Nicu Sepahan Co. in Svet Evropske unije nosita svoje stroške.**
- 3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosi svoje stroške.**

Podpisi

